

Pahasuo, Pudasjärvi, Keskiboreaaliset aapasuot (KBA), väli-rimpipintainen, EN

Pahasuon luonnontilaisuusaste on luokkaa 1. Pahasuo on valtaosin ojitettu, mutta ojaverkoston seassa on myös sekä suuria että pieniä keskiosistaan ojittamattomia alueita. Lähes kaikki suon ojittamattomina säilyneet osat ovat muuttuneet eriasteisiksi kuivakoiksi. Ainoastaan inventointialueen kaakkoisreunassa on suoalue, jossa yhä esiintyy luonnontilaisen kaltaisia suotyyppisiä. Tämä on lisäksi inventointialueen ainoa suo, jolla on keskusta-alueen lisäksi myös ojittamatonta reunaa. Kyseinen suonreuna rajautuu inventointialueen kaakkoispuolella sijaitsevan harjun reunaan. Suon ja harjun reunavyöhykkeellä on kumpuilevasti alaspäin viettävää rannesuota. Pääosa suoalueesta on avovesirimpien ja nevasuotyyppien muodostamaa mosaiikkimaista suomaisemaa. Alueella esiintyy mesotrofista kalvakkaa suursaranevaa, ruopparimpinevaa, ja kalvakkanevaa. Myös tasaisemmalla suonosalla on nähtävissä korkeuseroja, sillä jotkin osat kalvakasta suursaranevasta ovat paikoitellen muuta suonpintaa korkeammalla. Suoalueella on tapahtunut kuivahtamista, mutta suotyyppit eivät vielä ole muuttuneet kuivakoiksi ojituksen reuna-alueita lukuun ottamatta. Alueella esiintyvistä kasvilajeista karhunruoho (*Tofieldia pusilla*) on luokiteltu alueellisesti uhanalaiseksi. Suon länsipuolisen ojitusalueen länsipuolella oleva suuri keskiosistaan ojittamaton alue on rahkaista *Sphagnum*-kuljunevakuivakkoa, jossa kasvaa kuivamisen seurauksena kitukasvuisia männyn taimia, ja jonkin verran myös kitukasvuisia nuoria ja varttuvia mäntyjä. Alueen pohjoispuolella oleva pieni ojittamaton laikku on saman suotyyppin taimettunut kuivakko. Inventointialueen pohjoisosassa yhden ojan erottamat kaksi keskustoistaan ojittamatonta suoaluetta ovat edelleen saman suotyyppin kuivakkoja, joilla pääosa puustosta koostuu taimista ja nuorista männystä. Mäntyä kasvaa alueen länsiosan keskusta-alueella harvahkosti (kitukasvuisia) ja muualla tiheämmässä. Inventointialueen itäreunan puolivälissä kangasalueen eteläpuolella on kaksi pientä keskustoistaan ojittamatonta suoaluetta. Taimettuneella lännenpuoleisella laikulla esiintyy mesotrofista kalvakkanevakuivakkoa, ja idänpuoleisella laikulla edellisen suotyyppin lisäksi ruopparimpineva-, ja variksenmarjarahkarämekuivakkoa. Idänpuoleisella laikulla ojen kuivattava vaikutus näkyy mm. suovedenpinnan laskuna ja rimpinevan kasvillisuusmuutoksina, kuten kitukasvuisien männyn ja koivun taimien ilmaantumisenä rimpinevalle. Osa alueen rimmistä on veden peitossa, kun taas osa on täysin kuivanut. Osalla alueen ruopparimpinevasta kasvaa melko runsaasti ruskopiirtoheinää (*Rhynchospora fusca*), joka on luokiteltu alueellisesti uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäväksi lajiksi. Inventointialueen ojitetut osat ovat pääosin pitkälle edenneitä puustoisia muuttumia. Alueella havaituista lintulajeista mainittakoon kolme riekkoa pohjoisimman ojittamattoman alueen länsiosassa, sekä metso (koiras) saman suoalueen itäosassa etelänpuoleisen ojitusalueen vieressä. Inventointialueen kaakkoisreunan suoalue on maisemallisesti hyvännäköinen, ja alueella saattaa olla virkistyskäyttöarvoa esimerkiksi viereisellä harjulla sijaitsevien talojen asukkaille. Inventointialueen läpi kulkee peruskarttaan katkoviivalla merkitty ajojälki, joka on alueen lounaispuoleisella ojittamattomalla alueella maastossa miltei huomaamaton.